

Arrest

nr. 351 410 van 12 augustus 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DECOSTER
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 3 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 26 februari 2026 tot weigering van binnenkomst met terughouding of terugleiding naar de grens (bijlage 25quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 maart 2026 met nr. 342.498, waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door de verzoekende partij op 9 maart 2026.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DECOSTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 26 februari 2026 tot weigering van binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater).

Uit de aan de Raad overgemaakte stukken blijkt dat de verzoekende partij uitvoering heeft gegeven aan de bestreden beslissing. Er blijkt dan ook niet dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 9 juni 2026 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij met verwijzing naar artikel 29.3 van de verordening nr. 604/2013 van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013) te kennen geeft haar belang te behouden aangezien België haar bij vernietiging van de bestreden beslissing onmiddellijk moet terugnemen. Ter terechtzitting van 3 augustus 2026 volhardt de verzoekende partij in dit standpunt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat op 12 juni 2026 de Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 (hierna: de AMMR), in werking is getreden. De AMMR is vanaf 12 juni 2026 onmiddellijk van toepassing en vervangt verordening nr. 604/2013, die overeenkomstig artikel 83, eerst lid van de AMMR sinds diezelfde datum expliciet is ingetrokken. Aldus dient de verwijzing van de verzoekende partij in haar vraag tot horen naar artikel 29.3 van de ingetrokken verordening nr. 604/2013 gelezen te worden als een verwijzing naar artikel 46.3 van de AMMR, dat overeenkomstig de concordantietabel in bijlage II bij de AMMR, het spiegelartikel vormt van artikel 29.3 van de verordening nr. 604/2013 in de AMMR. Ook dit artikel stelt dat indien een overdrachtsbesluit in beroep wordt vernietigd nadat de overdracht heeft plaatsgevonden, de lidstaat die de overdracht heeft verricht de verzoekende partij onmiddellijk moet terugnemen.

De Raad wijst erop dat de in de bestreden akte vervatte *“beslissing tot weigering van binnenkomst”* in feite een beslissing is waarbij wordt vastgesteld welk land, volgens de regels die waren bepaald in de ingetrokken verordening nr. 604/2013, die heden zijn vervangen door spiegelbepalingen in de AMMR, verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat door de verzoekende partij werd ingediend. De verwerende partij heeft, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij in Hongarije reeds houder is van een geldige verblijfstitel, een overnameverzoek aan de Hongaarse autoriteiten gericht. De Hongaarse autoriteiten hebben dit overnameverzoek, op grond van het oude artikel 12.1 van de verordening nr. 604/2013, wat overeenstemt met artikel 29.1 van de AMMR, aanvaard. De verzoekende partij werd vervolgens, op 7 april 2026, naar Hongarije gebracht, opdat haar verzoek om internationale bescherming zo snel mogelijk zou kunnen worden behandeld.

Indien het door de verzoekende partij ingediende verzoek om internationale bescherming werd ingewilligd door de Hongaarse autoriteiten, dan heeft zij uiteraard geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van binnenkomst. De verwerende partij zou na een vernietiging van deze beslissing immers dienen vast te stellen dat het verzoek waarop deze beslissing een antwoord vormt reeds werd behandeld en de gevraagde status al werd toegekend. Indien de Hongaarse autoriteiten daarentegen het ingediende verzoek om internationale bescherming reeds afwezen dan kan ook niet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij nog een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf. Ook in dat geval zal de verwerende partij namelijk dienen vast te stellen dat er geen aanvraag die een beslissing behoeft meer is. Indien de verzoekende partij zich ondertussen niet langer op het grondgebied van de staten die gebonden zijn door de AMMR bevindt dan kan ook niet worden aangenomen dat zij nog een belang heeft bij het ingestelde beroep.

Ter terechtzitting gevraagd waar de verzoekende partij zich heden bevindt, of zij nog contacten onderhoudt met de dominus litis en of haar verzoek om internationale bescherming in Hongarije al werd behandeld – wat, aangezien zij reeds verscheidene maanden geleden naar dat land werd overgebracht, aannemelijk is – stelt de voor de verzoekende partij optredende raadsman niet te willen antwoorden op de vraag of er nog contacten zijn met zijn cliënt. Hij stelt te menen dat deze informatie beschermd is door het beginsel van vertrouwelijkheid tussen een advocaat en cliënt. Hij geeft aan wel nog een mandaat te hebben om de procedure verder te zetten. Verder verklaart de advocaat van de verzoekende partij niet te weten of zijn cliënt zich nog steeds in Hongarije, of ruimer op het grondgebied van de Schengenstaten, bevindt en geen enkele informatie betreffende de eventuele behandeling van diens verzoek om internationale bescherming en diens situatie te kunnen meedelen.

Indien de Raad het belang bij een beroep, gelet op feitelijke wijzigingen in de situatie van de verzoekende partij, in vraag stelt dan komt het toe aan deze partij, die een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces dient te betonen, om de vereiste verduidelijkingen te verschaffen, zodat kan worden vastgesteld dat zij effectief nog doet blijken van een belang, zoals bepaald in oud artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet. In casu kan de Raad slechts vaststellen dat de verzoekende partij in gebreke blijft de gevraagde verduidelijkingen te verschaffen en hierdoor nalaat aan te tonen dat zij effectief nog een actueel en zeker belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van binnenkomst.

Het staat verder niet ter discussie dat de ook in de bestreden akte opgenomen beslissing tot teruggrijping of terugleiding tot aan de grens volledige uitvoering kreeg en dat de verzoekende partij dus geen belang heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 8 juni 2026 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

G. DE BOECK